

je ubil na kolesu. Plovemo v žalostne razmere! — Sadje smo spravili, hvala Bogu, polni so sodi ljube pijačice, le daj Bog ljudem pamet. Letošnja sadna trgovina nas je izučila dovolj, kako bomo v bodoči sadni sezoni postopali. V Koreni so razni prekupci še sedaj ljudem dolžni 30.000 Din na sadju. Ali se ne bomo v bodoči združili v trdno združeno organizacijo, da bomo sami sebi gospodarili na združen način in bo dobiček le naš? — Bliža se zimska sezona in novo leto. Treba bo obnoviti članarino za naše časopisje, pred vsem za »Slovenskega gospodarja«.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tudi pri nas ni manjkalo letos požarov. Zadnji je bil dne 3. novembra. Pogorelo je gospodarsko poslopje želarja Leopolda Greifonerja v Zenjaku. Na znamenje — ona so prihiteli sosedje in domači gasilci, da so ogenj omejili in sosedne hiše obvarovali. Gospodar si je opekel roke. Nesreča mu je tako šla k arcu, da se mu je omračil um in se je v gozdu obesil. Pokopali smo ga teden dni po požaru. Bil je priden gospodar in dober sosed. Pomilovanja je vredna mlada vdova s štirimi majhnimi otročiči, pa pomagal bo Bog in dobri ljudje. — Dne 20. novembra smo dostojno v naši dvorani proslavili Slomšekovo 70letnico blaž. smrti. Pevski zbor nam je zapel pet Slomškovih pesmic, g. dekan nam je v govoru razložil, da je bil Slomšek Slovincem najzaslužnejši lav. škof, najslavnejši vzgojitelj slov. mladine, neumoren slov. pisatelj, ki je spisal in izdal 41 knjig, odličan slov. pesnik in največji slov. rodoljub. Dve mladenki sta deklamovali dve Slomškovici pesmici. Posebno sta nam ugajali dramatično predstavljeni pesmici »Predica« in »Glejte, že solnce zahaja« ter športne vaje dekliške zveze. G. kaplanu hvala za ves trud! — Dne 23. novembra je bila slovesno blagoslovljena nova in zelo lepa gotska kapelica Marije Pomočnice pri cerkvenem ključarju Francu Kranerju na Ščavnici. Po nagovoru je vsled dovoljenja našega nadpastirja g. dekan opravil sv. mašo v novi kapelici ob obilni udeležbi ljudstva. Zelo lepo je popeval naš mešani zbor. Kapelica z 12 m visokim zvonikom stoji na hribčku nad novo banovinsko cesto in je lep okras za celo okolico. Posebno jo diči krasen kip Marije Pomočnice. Naj božja Mati bogato poplača vse žrtve Francu in

Mariji Kraner, ki sta jo postavila njej v zahvalo za prejete milosti!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Navadno hodimo podnevi kupovat v trgovine, ako so nam kake reči potrebne. Pri Sv. Trojici pa sta imela prejšnji teden dva trgovca nenapovedan obisk ponoči. Najprej so skušali neznanim vlomilci udreti v trgovino g. Senekarja, pa so bili prepodeni. Več areče so pa imeli pri trgovcu g. Dreu. Nasilno so si odprli izložbeno okno ter odnesli blaga v vrednosti več tisočev dinarjev. Pokradeno blago so že dobili zakopano v listju nekje v Ivanjcih; tatove bo pa hitro oko postave gotovo tudi v kratkem času izsledilo. — Pri nas je zadnje tedne precej razširila škrlatinka med šolsko mladino tako, da so morali šole za deset dni zapreti. Bo pa tudi ta se kmalu od nas odselila kam drugam.

Sv. Urban pri Ptujju. Oglasiti se vam, gospod urednik, tudi mi Urbančani hočemo, da si ne bi mislili o nas, češ, da smo zaspali. Tako še srednje životarimo in prenašamo različne težave, ki ležijo na naših ramenih. Samo če nam enkrat iste odpovedo, potem pač ne vemo, kaj začeti. »Minil je sedaj sv. Martin in iz mošta je gratal vin« pravi pesmica. Vina imamo v kljub letošnjim vremenskim neugodam precej v kleti. Zato se vam, g. urednik, oglasamo sedaj, ali veste mogoče za dobre kupce. Kar sem jih pošljite, za njihov obisk bi vam bili iz srca hvaležni. Vsekakor pa še tudi vas vabimo na kozarec! Tudi sadje je nam letos precej obrodilo, da se je vsaj nekaj dobilo za trud in nujne potreščine pri gospodarstvu. Seveda vsak ni bil tako srečen, tisti pač morajo tako trpeti. Če nas ne bi bila obiskala toča kakor naš je, bi bili za naše sadje še več dobili. Bil je namreč velik del naše župnije po toči poškodovan in ljudem so bili uničeni njihovi življenjski upi. Ne smemo radi tega obupati in pozabiti na Onega, čigar roka vlada nad nami. Bo pa mogoče drugo leto boljše! — Kakor povsod, tako tudi pri nas žanje bela žena. Obiskala je pretekli teden Ločič in si izbrala za svojo žrtev Franca Toš, ki je učakal na svojem zemeljskem potovanju 86 let. Bil je bivši posestnik v Grncih, župnija Sv. Lovrenc v Slov. gor., sedaj pa je živel kot prevžitkar pri svoji hčerki Mariji Dominko v Ločiču. Ona mu je bila velika

Ali potrebujete čistilno sredstvo?

Zgodaj zjutraj dosežete normalno lahkotno izčistitje, če vzamete prejani večer 2—3 dražje ARTINA. Dobilo se v vseh lekarnah. Vsebinska škatlice po Dlo 8—1

zadostuje za 4 do 6 krat.

Odobreno od Ministr. soc. politike in narodnega zdravja San. oddel. 5. Br. 12258 od 12. julija 1932.

opora na stare dni in mu je stregla v boleznih, radi katere je bil dolgo časa priklenjen na bolniško posteljo. Rajnemu svetila večna luč! Sinu in hčerama pa naše sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču. Banska uprava dravske banovine v Ljubljani je razrešila svojih javnih funkcij sledeče: dolgoletnega župana občine Jastrebcji Petra Orešnika, ki je tudi predsednik krajevne Katoliške akcije. Načelnika kmetijske podružnice, podnačelnika Kmetijske hranilnice in posojilnice, podpredsednika kmetijske nadaljevalne šole, predsednika podružnice Društva krščanska šola, podpredsednika Katoliškega prosvetnega društva itd. Jože Breznika pa je razrešila ista uprava mesta občinskega odbornika in I. občinskega svetovalca občine Kog.

Slatina-Radenci. V torek dne 20. novembra t. l. je došla v Radence tužna vest, da je dne 28. novembra v sanatoriju v Gradcu za vedno preminula lastnica zdravilišča Slatina-Radenci gospa Alojzija Wietlschnig. V sredo so jo prepeljali v Radence ter je bila v četretku na pokopališču pri Kapeli, kjer ima rodbina svojo žrv, pokopana. Rajnka je bila dobra, čednostna, krščanska žena. Odlikovala se je posebno po svoji, pridni bučelici lastni, marljivosti, skrbnosti, dobrohotnosti in usmiljenosti do ubogih, pomoči potrebnih. Za prošnje je imela vedno naklonjeno srce in odprte roke; bila je tudi velika dobrotnica cerkve ter je ob različnih prilikah rada prispevala za cerkvene potrebe in domače uboge. Naj ji bo v spomin na tem mestu izrečena javna prisrčna zahva-

Izgubljeni raj.

V severni Mezopotamiji, v mestu Tepe Gardi, so pri odkopavanju starin našli lončeno tablico, na kateri je zarisan prizor, ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja. Eva in Adam odhajata iz raja s klonjenima glavama, za njima se pa plazi kača. Te izkopi ne so po mnenju učenjakov stare najmanj 6000 let. To pač dokazuje, da so že takrat vedeli o izgubljenem rajju.

Prekop med Volgo in Moskvo.

Rusi so že začeli graditi 16 milj dolg prekop, da bodo ladje po Volgi prihajale v Moskvo. Prekop kopljejo ob reki Jahrom

Ni hotel in ni smel prekiniti mešanja, dokler ni bilo zamene. Pridigar se je moral pojaviti vsak trenutek.

Glas bronja se je porazgubil. Nastala je tišina. Neznosno tiho. Ničesar ni bilo slišati, prav ničesar ne! Udaril mu ni na uho niti odmev korakov, ki bi bili morali oznaniti bližajočega se pridigarja.

Mohameda je privijal obup. Kaj naj to pomeni? Mar so li pozabili nanj? Ne! Takoj bo tukaj, o tem ni bilo dvoma, z zadnjo močjo je mešal in vrtel jekleni drog po čeburu.

»Moram!« si je šepetal z zadnjo silo volje. »Moram! Sicer je vse zgubljeno!«

»Pridigarja sta gotovo zaspala. Že ju je hotel Mohamed poklicati. V zadnjem trenutku se je spomnil, da bi zamogel klic ravno tako potisniti v nevarnost podjetje kakor prekin mešanja. Nekako brez zavesti je sukal in zibal roke. Vse se je že vrtelo krog njega. Omotica in slabost sta se ga oklepali. Ledeno mrzla zima ga je spreletela. Onemogel se je zgrudil. Jeklena palica je zaropotala po čeburu. Mohamed se je skotalil po tleh

do stene, kjer ga je objel trden spanec, ali pa je bila nezavest vsled utrujenosti in napetosti.

Konečno se mu je vendarle vrnila zavest. — Nekdo ga je divje potresaval, prepoznal je pridigarja, ki bi ga naj bil zamenjal. Istočasno mu je šinilo skozi glavo, kaj vse se je zgodilo, ves potrt in v popolnem obupu je vzdihnil:

»Čarovnija ni uspela!«

»Da, pes ti, prokleti!« je zakričal nanj jezno pridigar. »In modri se je penil od jeze! Je že ostavil tvojo hišo!«

»Ali me je videl?« je še vprašal Mohamed z žalostnim glasom.

»Vse je videl. Odšel je. Ne bomo ga videli nikoli več! Kaj naj počnemo brez njega?«

Da, pridigar je govoril istino. Modri je zgubil. Ta najnovejša vest je duhovnika čisto potrla.

Celo oba pridigarja sta kazala izraz obupa. Tudi njima je segla zguba zlata globoko v srce.

Vsi trije so pričeli preiskovati vsebino čebura, odlili so vodo in našli na občo začudenje na dnu le baker iz Damaska. Zlata ni bilo niti trohice

la. Pri Bogu pa je že dobila plačilo. Zdravilišče je z njo zgubilo veliko, a hridko izgubo čutimo tudi drugi. Prezgodaj jo je Gospod odzvel od nas, ker takih ljudi, ki imajo usmiljeno srce in odprte roke za uboge in pomoči potrebne, današnji čas posebno potrebuje. Kako priljubljena je bila, je posebno pokazal pogreb, katerega se je udeležilo razven sorodnikov, pet duhovnikov, radenska šola, razna društva in velika množica ljudstva raznih stanov. Naj v miru počiva na kapelskem gričku zraven svojega istotako bivšega, blagega moža do veseljnega vstajenja. Preostalim sorodnikom pa najglobokejše sožalje!

Ptujska gora. Dne 24. novembra je obhajal naš organist svoj 25. god. Katoliško društvo »Slavčeka« mu je zapelo podoknico in tamburaško društvo »Zvonček« mu je zaigralo par veselih komadov ter s tem pokazalo, kako da ljubi svojega voditelja v petju in godbi. Saj pa to on tudi zasluži. Koliko se trudi za petje v cerkvi in zunaj cerkve, koliko v prosveti za omlko mladine! Osnoval je katoliško prosvetno društvo »Slavčeka«, ki prireja igre, goji petje in godbo in daje ljudstvu razvedrila in omlke na katoliški, verski podlagi. Prireja sestanke in podučuje mladino. Želimo mu veliko uspeha in da nam ga Bog še ohrani mnogo leta.

Ptujska gora. Štiri in pol leta stara Marica Vedlin se je opekla tako hudo, da je za opeklinami dne 23. novembra v groznih mukah umrla. Pri peči se ji je vnela oblečka in se je hudo ožgala po vsem telesu, zlasti po trebuhu in obrazu. Odgorelo ji je tudi eno uhlje. Če tudi jo je zdravnik takoj obvezal, vendar za njo ni bilo več pomoči. Izdihnila je in se preselila med angelce k svojemu Stvarniku!

Majšperg. Z žalostjo smo roke podajali g. Andreju Kalanu, bivšemu nameščencu v tovarni strojil v Majšpergu, ob slovesu, ko se je preselil v drugo službo v Ljubljano. Še večja žalost je zavladala, ko smo zvedeli, da nas zapusti tudi njegova blaga soproga, katera je bila na tuk. osnovni šoli učiteljica ter je premeščena nekam na Kranjsko. Otroci jokajo, staršem igrajo solze v obeh, solze hvaležnosti ob njenem odhodu. Bila je gospa Kalan učiteljica na pravem mestu, kakršnih si pač več želimo, a žalibog jih ponekod ne najdemo. Vzgjajala je otroke v pravem smislu.

Ako si srečal učence iz šole, ki so te pozdravljali z: Zdravo! Dobro jutro! Dober dan! si lahko uganil, da ti učenci niso iz njenega razreda. Njen razred je vedno pozdravljali s pozdravom: »Hvaljen Jezus!« Tako je tudi prav! Otrok naj se nauči pozdravljati s krščanskim pozdravom. To je pozdrav starih kristjanov in zato želimo, da ostane tudi v bodočnosti. Ti pa, blaga učiteljica, delaj tako tudi v naši sosedni Kranjski, kakor si delala pri nas!

Medvoce pri Pragerskem. Teško nam je pri sreči, kadar čitamo v »Slov. gospodarju« v dopisih iz raznih krajev na ducate novice. Da ne bo kdo mislil, da mi Medvečani spimo, je treba sporočiti, da se tudi mi zanimamo za marsikakšno stvar. V splošnem živimo vsak bolj za sebe, kar je že pri nas prirodno. Ako se pa kaj zgodi, ni včasih najti človeka, ki bi se pobrigal za take novice in jih uredništvu naznanil. Suša, ki nas je letos tako neusmiljeno pritiskala, je našim od Boga obilno blagoslovljenim vinogradom precej prizanesla. Celu najmanjši vinogradniki so zadovoljni z letošnjim moštom, oziroma zdaj že z vinom. Kaj pa pomaga dobro vino, ako nima nikakšne cene. Tudi slive so obilno obrodile in čakajo, da se spremenijo v žganje! — V poletju tekočega leta je počela družba Hraslovec-Podlož kopal premog na starem mestu Jurovce, kjer je ista premogokopna družba že pred leti kopala premog.

Tepanje pri Konjicah. Nedavno smrt ravnatelja Cirilove tiskarne v Mariboru, g. msgr. dr. Antona Jerovšeka, obžalujemo tudi mi Tepanjčani. Vsi smo poznali blagega gospoda, ker je večkrat prihajal semkaj k svojim sorodnikom. Posebno rad je obiskoval Solarjevo hišo, iz katere je izšla nekdanja mlada nevesta njegova babica Neža Solar za gospodinjico na Jerovškovo, po domače Lipakovo domačijo na Tepanjskem vrhu. Iz tega zakona se je tudi rodil oče pokojnega g. monsignora, Anton Jerovšek. Ko je ta dorasel in mu je prerano umrl oče, se je poslovil od svoje rojstne hiše na Tepanjskem vrhu in se oženil na Grilovo posestvo pri Slov. Bistrici. Mlada vdova Neža na Tepanjskem vrhu pa se je po smrti svojega moža Jerovšeka poročila z Jurijem Napotnik iz Tepanj. Tudi v tem zakonu je srečno zibala več otrok, med temi Mihaela,

ki je pozneje postal škof lavantinski. Od Solarjevih sorodnikov, ki so se posvetili duhovskemu poklicu, še živi in deluje vlč. g. Anton Pučnik, župnik pri Sv. Petru na Medvečjem selu. Odličnega in mnogozasluznega gospoda monsignora pa bomo tudi mi Tepanjčani ohranili v najlepšem spominu. — Gospodarsko krizo, katere noče biti konec, tudi tukaj nemilo občutimo. Pa pravijo, da postaja lesna trgovina živahnjša. Pri nas gredo v promet le še drva. Živinska kupčija je še vedno v zastoju. Z letošnjim vinskim pridelkom se nekateri vinogradniki lahko prav zadovoljni. Le žal, da se na nekaterih dobrih legah, kjer bi uspeval zlahten trs, šopiri malovredna — šmarnica.

Konjice. Smrt je začela v zadnjem času svojo žetev. Menda nobeno leto še ni pomrlo toliko otrok kakor letos. Vzrok temu je davica, ki že dalje časa razsaja v našem kraju. Pa tudi odraslim smrt ne prizanaša. V trgu je umrl pred kratkim tukajšnji lekarnar g. Václav Prorázil. Pokojnik je imel zelo težko in mukepolno bolezen: raka v nosu. Bil je na operaciji v Zagrebu. Toda operacija ni rodila zaželjenega uspeha, pač pa je po operaciji še izgubil vid. Svojo bolezen je prenašal potrpežljivo. V največjo tolažbo pa so mu bili v zadnjem času duhovniški obiski. Sam se je izjavil, da si nobenega obiska tako ne želi, kakor duhovnikovoga. Kako srečen je bil, če ga je obiskal duhovnik, izpričuje najlepše to, da je duhovnika ves čas, ko je bil pri njem, držal za roko, ker ni nič videl. Zelo lepo se je tudi pripravil na sv. popotnico. S tem je najlepše očitno pokazal, da mu pekel in nebesa nista samo plod domišljije.

Ob enem pa je tudi osramotil vse tiste, ki so se v Konjicah nekoč zaradi teh besed brez potrebe razburjali. Iz političnega življenja se je zadnji čas popolnoma umaknil, ker ni odobral postopanja ljudi, s katerimi je prej sodeloval. Tako se je sam izrazil. Naj bo dobri Bog milostljiv sodnik njegovih duši. — V Dobrnežu pa je umrla mlada mati šestih otrok Terezija Gorinček. Postala je žrtev materinstva. Imela je še komaj 33 let. Dva otroka sta že prej umrla. Zapušča moža in 4 majhne otroke. Bila je dobra krščanska mati. Naj počiva v miru!

Sv. Vid nad Valdekom. Zadnje čase se je pri nas pojavila neka tatinska družba, pred

več. Vse so preobrnilo ter premešali. Z modrim vred je odremalo tudi zlato.

Pridigarja sta kazala očitno jezo in prisegala, da bosta poiskala svetega moža, ga privedla zopet v hišo, da jim bo pomagal.

Odrzela sta na ulico.

Ko si je telesno in duševno zbiti Mohamed počasi opomogel in zamogel zbrati svoje misli, se mu je povrnila prebridka zavest, da je brez-pogojno uničen, niti za življenje potrebnega ne poseđa, niti toliko ni v celi hiši, da bi si privoščil enkrat kosilo.

Med solzami, kletvicami in molitvami je tožil svoje gorje.

Pridigarja sta se vrnila. Modrega nista mogla odkriti. Glasno sta jadikovala tudi ona dva e neusmiljeni usodi, ki ju je ravno tako razočarala kakor njega.

Po razburljivi noči, nad katero je vželo solnce, se je oglasil počasi glad. Pridigarja, ki sta občutila globoko usmiljenje do Mohameda, sta izjavila, da mu bosta dala denar za kosilo. Iz žepov sta nabrala vse mogoče bakrene novce, ka-

tere sta mu podarila s prošnjo, naj naroči za vse tri nekaj za pod zob.

Mohamed je odšel nekoliko potolažen, da je otel vsaj dva zvesta prijatelja, ki ga ne bosta zapustila v največji sili.

Od daleč mu je sledil eden od pridigarjev: Omar.

Rama in Sita sta prebila tudi mukepolno noč. Ko je odšel Sahib, sta takoj planila s svojih ležišč in premišljevala. Ako sta hotela na svobodo, se je to moralo zgoditi še to noč, jutri bi ju naj spravili v Gudjerat in bogznaj, če ju ne bodo ločili. Tukaj v Bombayu bi se mogla, enkrat osvobodjena, zateči k patru Sahebu. Tamkaj v novem prognanstvu bi ne imela nikogar.

Nikdo se v noči ni zmenil za otroka. Sahib je bil uverjen, da spita. Posrečilo se jima je, da sta ga prekanila. Sahib, Šefkija in njegova žena niso nameravali spati v tej noči.

Dalje sledi.

in bodo morali izkupati celih 56 milijonov kubičnih jardov zemlje. Rusi pravijo, da bo prekop gotov že do konca leta 1934. Seveda, če pojde vse po sreči. Prekop bo velikega gospodarskega pomena, ker bodo po njem lahko vozili tudi največji po Volgi ploveči parniki naravnost v Moskvo.

Naročite za fantje, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.